

C-CYCLUS DRIEËNDERTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

- Eerste lezing: Maleachi 3,19-20a
- Tweede lezing: 2 Tessalonicenzen 3,7-12
- Evangelielezing: Lucas 21,5-19
- Commentaar bij de lezingen: Wanneer de zon van de gerechtigheid opgaat

MALEACHI 3,19-20A

Uit de profeet Maleachi

Zie: de dag gaat komen,
de dag die als een oven brandt.
Al de hoogmoedigen,
alwie boosheid bedrijft,
zij allen worden stoppels,
in brand gezet door de dag die gaat komen
- zo spreekt de HEER van de hemelmachten -
zodat hij van hen
geen wortel, geen halm meer overlaat.
Maar voor u, die mijn naam vreest,
gaat de zon van de gerechtigheid op,
en met haar vleugels brengt zij genezing.
Zo spreekt de HEER van de hemelmachten.

2 TESSALONICENZEN 3,7-12

Uit de tweede brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Tessalonica

Broeders en zusters,
Hoe gij ons moet navolgen is u bekend;
wij hebben bij u geen werk geschuwd
en niemands brood gegeten zonder te betalen.
Dag en nacht hebben wij gearbeid, met veel inspanning en moeite
om niemand van u tot last te zijn.
Niet dat wij er geen recht toe hebben
maar wij wilden een voorbeeld geven ter navolging.
Ook toen wij bij u waren hielden wij u telkens deze regel voor:

als iemand niet wil werken, zal hij ook niet eten.

Wij hebben namelijk gehoord
dat sommigen bij u werkloos rondhangen
en alle moeite schuwen,
maar wel zich met alles bemoeien.

In de naam van de Heer Jezus Christus
gebieden en vermanen wij zulke mensen
dat zij regelmatig moeten werken en hun eigen kost verdienen.

LUCAS 21,5-19

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas

In die tijd merkten sommigen op hoe de tempel daar prijkte
met zijn fraaie stenen en wijgeschenken.

Toen zei Jezus:

“Wat ge daar ziet:
er zal een tijd komen
dat er geen steen op de andere gelaten zal worden:
alles zal verwoest worden.”

Ze vroegen Hem nu:

“Meester, wanneer zal dat dan gebeuren?”

Maar Hij zei:

“Weest op uw hoede dat gij niet in dwaling gebracht wordt.

Want velen zullen optreden in mijn Naam
en zij zullen zeggen: Ik ben het, en: Het ogenblik is nabij.

Loopt niet achter hen aan.

En wanneer gij hoort van oorlogen en onlusten,
laat u dan niet uit het veld slaan.

Dat alles moet wel eerst gebeuren
maar het einde volgt niet terstond.”

Toen sprak Hij tot hen:

“Er zal strijd zijn van volk tegen volk
en van koninkrijk tegen koninkrijk;
er zullen hevige aardbevingen zijn,
en hongersnood en pest,
nu hier dan daar,

schrikwekkende dingen
en aan de hemel geweldige tekenen.
Maar nog vóór dit alles geschiedt
zullen zij u vastgrijpen en vervolgen;
zij zullen u overleveren aan de synagogen en gevangen zetten,
u voor koningen en stadhouders voeren
omwille van mijn Naam.
Het zal voor u uitlopen op het geven van getuigenis.
Welnu, prent het u in,
dat gij dan uw verdediging niet moet voorbereiden.
Want Ik zal u een taal en een wijsheid geven
die geen van uw tegenstanders
zal kunnen weerstaan of weerspreken.
Ge zult zelfs door ouders en broers,
door bloedverwanten en vrienden overgeleverd worden
en sommigen van u zullen ze ter dood doen brengen.
Ge zult een voorwerp van haat zijn voor allen
omwille van mijn Naam:
geen haar van uw hoofd zal verloren gaan.
Door standvastig te zijn zult ge uw leven winnen.”

COMMENTAAR BIJ DE LEZINGEN

Jean Bastiaens

Wanneer de zon van de gerechtigheid opgaat

Het einde van het kerkelijk jaar komt in zicht. De teksten ontlenu een intense gloed aan de verwachtingen die opklinken in de beschrijvingen van ‘het einde’. Dat einde duidt niet op het ophouden van het bestaan van hemel en aarde zonder meer. Het gaat over een ‘tijd’ die ophoudt en over een ‘tijd’ die aanbreekt. In de eerste lezing horen we hoe de breuk tussen de twee tijden veroorzaakt wordt door ‘de dag van JHWH’. Wanneer die dag aanbreekt, is het definitief gedaan met de macht van het kwaad: het kwaad wordt met ‘wortel en halm’ tenietgedaan. De beschrijving van wat daarna volgt is van een ongekende schoonheid: ‘De zon van de gerechtigheid gaat op, en met haar vleugels brengt zij genezing.’ Want het kwaad is oorzaak van onmetelijk lijden, vandaag niet minder dan in de tijd van de profeet Maleachi. In de harten van allen die lijden smeult het verlangen naar heelheid en genezing. Hoelang duurt het nog?

In de evangelielezing staan we samen met Jezus en de leerlingen voor de tempel in Jeruzalem. Die tempel is het kloppend hart van het Joodse volk. Daarheen trekken driemaal per jaar de bedevaarders op, om in Jeruzalem de grote feesten van Gods heilshandelen te vieren. De tempel in Jeruzalem mag dan wel een gebouw van stenen zijn, de weg erheen is de weg van het verlangen naar een nieuwe en betere wereld. De vernieuwing van het tempelgebouw werd in het jaar 19 voor Chr. ingezet door Herodes de Grote en zou duren tot het jaar 64. Zes jaar later zou het gebouw met de grond gelijk gemaakt worden door generaal Titus. Een dramatische geschiedenis met verregaande gevolgen, niet alleen voor het Joodse volk, maar ook voor de moederkerk van de Jezusbeweging. De leerlingen van Jezus staan in bewondering te kijken naar dat prachtige gebouw. Dit is toch het huis waarmee GOD zijn Naam verbonden heeft? Maar draagt het niet ook de merktekenen van een vorst, Herodes, die zijn eigen naam in steen heeft willen vereeuwigen? Inderdaad, ook de tempel is maar een tijdelijk instituut en een tijdelijk gebouw: want wanneer 'het einde' komt, en GOD zijn koningschap definitief opneemt, dan is er geen tempel meer nodig. En wanneer de messias komt, zal dan niet het einde van de tempel als instituut in zicht zijn? Jezus beaamt het: de tempel zal niet blijven bestaan. Erger nog: de tempel zal verwoest worden.

In het jaar 70, midden in de eerste Joodse oorlog (66-73 na Chr.), zal Jeruzalem verwoest en de tempel in brand gestoken worden. Niets blijft ervan over. De geloofsleerlingen voor wie Lucas zijn evangelie schrijft, weten dat. Zij hebben 'de catastrofe' meegemaakt. Het is een verschrikking geweest. Moord en doodslag. Velen zijn gevlucht, de bergen in. Anderen zijn gedood. Het Joodse volk is in het hart getroffen. Het zal nooit meer worden wat het was. Ook voor de Jezusbeweging was Jeruzalem een belangrijke stad. Was het eerste zogenaamde apostelconcilie niet daar gehouden? Had Jakobus daar niet de meningsverschillen tussen Paulus en Petrus verzoend?

De geloofsleerlingen van Lucas waren dan ook in verwarring geraakt: met Jezus, de messias en de Mensenzoon, is het einde gekomen. Het feit dat de tempel er niet meer is, kan als een bewijs van dat einde gelden. En toch gaat het gewone leven door. Is dit dan niet het echte einde?

Jezus geeft antwoord op deze vraag. In de verwarrende tijden die komen, moet men zich niet uit het veld laten slaan, maar standvastig blijven. Het 'einde' is geen moment dat men kan aanwijzen. Ja, er zullen oorlogen en onlusten zijn, en sommigen zullen daarvan profiteren om zich als valse messias naar voren te schuiven. 'Loop niet achter hen aan!', zegt Jezus.

Midden in de verwarring van moeilijke en chaotische tijden, moet men het hoofd koel houden en de weg van Jezus voor ogen blijven houden. Dat is en blijft de weg van de geweldloosheid. Dat is en blijft de weg van de profetische verkondiging die het onrecht aanklaagt en verdrukte mensen doet opstaan. Wie deze weg consequent volgt, zal tegenstand ondervinden, zoals Jezus zelf, en zal uitgeleverd worden aan ondervragingen, zoals Jezus zelf. Hoe kan men rustig blijven in zulke tijden? Jezus geeft het antwoord: Hij zelf zal de zijnen 'een taal en een wijsheid' geven die hen in staat stelt

om alle moeilijkheden vanuit een innerlijke zekerheid onder ogen te zien. Ze hoeven zelfs hun verdediging niet voor te bereiden, want Jezus zal hen inspireren om het juiste woord te zeggen en de juiste daad te stellen.

Geen gemakkelijke teksten! We moeten ze op ons laten inwerken, en in kleine kring met elkaar bespreken. Welke boodschap wordt ons hier meegegeven? Eén ding komt alvast duidelijk naar voren: heb een groot vertrouwen, wat er ook gebeurt. Want de Levende blijft ons nabij.